

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den 28de Mai i Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_700-txt-shoot-idm203.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om *Glædeligheden* af denne Indretning, Glædeligheden for os og vore Børn, er derimod, som vi veed, Meningerne deelte, da Nogle mene, det var for megen, Andre, det var for liden, og kun meget Faa, at det var netop en passende, tilstrækkelig og ønskelig Frihed, Kongen dermed indrømmede Folket; men denne Uenighed bør ikke engang forundre, mindre forvirre os, eller forstyrre vor Glæde over den Kongelige, store og frugtbare Vennegave; thi vi maae jo vide, at Folke-Frihed har altid havt og vil altid have baade herskesyge Modstandere og blinde Forgudere, og desuden er det Nydanske Folkeraad endnu meget for nyt, til almindelig at kunne sees i sit rette Lys. Ja m. H. ti Aar udgjør vel en betydelig Deel af Enkeltmandens Levnetsløb, men ikke af et Folks, endsige da af saa ældgammelt og saa langsom udviklet et Folks, som det Danske, saa en halvfremmed Indretning, der endog kom temmelig hovedkulds, vil i det mindste behøve en Menneske-Alder for ret at blive hjemme iblandt os. Jeg maa saaledes bekiende, jeg var selv iblandt dem, der, da Kongebrevet udkom, fandt det, efter Omstændighederne, snarere sørgeligt end glædeligt, saa jeg behøvede i det mindste den halve Tid, der siden forløb, til at opdage, at blandt alle *Frederik den Sjettes* gode Gierninger, skøndt de var mange, er dette dog den Største og Glædeligste, fordi den omfatter hele Rigets Tarv og er skicket til at gavne og glæde den sildigste Efterslægt saavel som os. Vist nok glæder jeg mig langt mindre over hvad *Folkeraadet* alt har udrettet, end over hvad det kan og, med Guds Hjelp, vil udrette, men om jeg ogsaa deelde den blandt Folke-Frihedens Lovtalere herskende Mening, at Indretningen, for at blive fyldestgørende, trængde til langt større Udvikling og Udvidelse, saa maatte jeg dog glæde mig over det første Skridt, som her ret aabenbar var det kosteligste, og naar den *fri Folkestemme* er os et kiært Barn, da begriber jeg slet ikke, hvorledes det skulde forstyrre vor Glæde, at vi indsaae, ogsaa dette Barn trængde til at udvikle sig og voxe meer end ti Aar, og koste os ikke saa lidt, før det egenlig kunde gjøre os Gavn og giengjælde vor Omhug.